

[Finansministeren]

Jeg tror, at de kriterier, som Socialdemokratiet vil stille op, kan opfyldes, så vi vil være fælles om forslaget, når vi er færdige med tredje behandling.

Spørgsmålet om licitation og tilbudsgivere i licitation vil jeg helst henvise til udvalgsarbejdet. Men jeg afviser intet på forhånd, for jeg synes simpelt hen, det er for galt, at restancerne i løbet af en 4-5-årig periode er blevet fordoblet; det kan vi ikke være tjent med. Så vi ser gerne på det spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Til hr. Kim Behnke skal jeg sige, at vi ønsker ikke med dette sådan umiddelbart at skabe en fortrinsstilling for offentlig gæld i forhold til privat gæld. Hele det justitsministerielle lovkompleks herom regulerer vi ikke på i denne sammenhæng. Men jeg vil gerne sige, at der dog er den forskel, at privat gæld ofte har at gøre med, at man har indgået en privat aftale fuldkommen frivilligt. Gæld til det offentlige skyldes som regel, at skatter og afgifter osv., der er vedtaget ved lov, ikke bliver betalt til tiden. Det er altså en anden type gæld, vi taler om, og derfor også en anden type behandling.

Jeg tror i øvrigt, at gennemførelsen af dette lovforslag, som jo er et lovforslag med forebyggende hensigt – vi skal forebygge, at de selvstændige kommer i den situation, at de er i så bundløs en gæld, at de ikke kan betale – måske også kan standse nogle af de laviner, vi somme tider ser, hvor gæld forplanter sig fra den ene til den anden. Det kan altså være, vi kan standse nogle af disse laviner ved at forebygge, at private virksomheder kommer ud i en gældssætningsituation.

Hvis man får nedbragt de 30 mia. kr. til et væsentlig lavere beløb – nul bliver det jo nok ikke – er det, vi alle sammen har glæde af, at vi sparer renterne på statsgælden. Pengene vil blive anvendt til at nedbetale statsgælden, og det vil i givet fald være rentebyrden, der bliver reduceret, og dermed underskuddet på statsbudgettet, som bliver reduceret med rentebyrden.

Hvad angår hr. Niels Helveg Petersens spørgsmål om hyrevogne, kan jeg bekræfte, at jeg har fået det indtryk, at det allerede har haft effekt i hyrevognsbranchen. Indtrykket har jeg dog fra aviser, og derfor vil jeg gerne komme tilbage med et mere definitivt svar på et spørgsmål i udvalget, fordi jeg helst, inden jeg

udtaler mig med sikkerhed fra Folketingets talarstol, vil have en egentlig undersøgelse og ikke bare et indtryk baseret på avislæsning, selv om det, man ser i avisen, jo godt somme tider kan være rigtigt.

For så vidt angår spørgsmålet om opsætten-de virkning eller ej er der her tale om nogle formuleringer, som vi har forsøgt nøje at afpasse med Justitsministeriet med henblik på at sikre, at det i forhold til domsforhandlinger osv. vil have den rigtige balance, men hvis der under udvalgsbehandlingen skulle vise sig et ønske om, at vi ser nærmere på dette spørgsmål, er regeringen helt klar til at se på den del af forslaget.

Jeg skal igen takke for den positive tilslutning, og jeg skal tilsige al mulig iver med at besvare udvalgsspørgsmål så hurtigt som overhovedet muligt, sådan at vi kan få dette lovforslag gennemført i en fart. Det synes jeg vi skylder de gode betalere.

**Sonja Mikkelsen (S):**

Jeg skal ikke forlænge debatten, men blot kvittere for ministerens meget venlige tilsagn om at medvirke til, at vi under udvalgsarbejdet får set lidt nærmere på, hvordan vi kan håndtere et eventuelt krav i forbindelse med licitationer til tilbudsgivere om, at de for at komme i betragtning ikke må have betydende gæld til det offentlige. Jeg synes, det er meget vigtigt, at ministeren har givet os det tilsagn, og vi ser meget frem til udvalgsbehandlingen.

**Kim Behnke (FP):**

Jeg tror, at det er længe siden, at finansministeren har bevæget sig i det private erhvervsliv. Jeg vil bede finansministeren forestille sig en mindre provinsby med tre elinstallatører, og at den ene elinstallatør mister sin autorisation på grund af en embedsmandsafgørelse om, hvorvidt en gæld er betydende eller ikke betydende. Så er det efter min mening utrolig naivt at tro, at denne elinstallatør bare kan få beskæftigelse hos en af de andre. Det vil ikke forekomme i det virkelige liv, og hvis det forekommer, vil det være i meget få tilfælde. Næ, manden vil være nødsaget til at flytte til den anden ende af landet, hvor der ikke er nogen, der har hørt, at han har fået frataget sin autorisation. I en situation, hvor der er betydelig arbejdsløshed også inden for de fag, vi her beskæftiger os